

XARXA de Debat EDUCATIU amb i per a les FAMÍLIES

Parets del Vallès

Xerrada	"Normes i límits. El repte d'educar amb tendresa i fermesa" a càrrec de Eva Bach. 11 de maig de 2015. Escola Lluís Piquer. Setmana de la família
---------	--

Destaquem alguns aspectes dels tractats en la xerrada a càrrec d'Eva Bach, "Normes i límits. El repte d'educar amb tendresa i fermesa" el passat 15 de maig.

Eva Bach és pedagoga, terapeuta i escriptora. Ens va ajudar a aclarir perquè són necessàries les normes, quines característiques han de tenir per ser eficaces, quins models educatius hem de seguir per educar amb autoritat i amor.

❑ Quin model educatiu? AUTORITAT CONSTRUCTIVA

- L'equilibri entre l'extrem de la *permissivitat* (no posar cap tipus de límit, basat en la llibertat extrema) i l'extrem de l'*autoritarisme* (posar límit a tot, basat en la violència i el sotmetiment).
- Educar amb AMOR I AUTORITAT és assumir les funcions que ens pertoquen amb fermesa, determinació i tendresa.
- Requereix equilibri i alts nivells de control, comunicació, exigència de maduresa i expressió d'afecte.
- Evitar ser:
 - "*Pares helicòpter*" (excessiu control): els quals sobrevolen contínuament els fills per supervisar què fan i què els passa.
 - "*Pares llevaneus*" (poca exigència de maduresa): els quals van per davant aplanant el camí i traient tots els obstacles per evitar que els seus fills caiguin o perdin.
 - "*Pares guardaespalles*" (poca exigència de maduresa i comunicació): els quals s'enfronten a altres adults o infants que puguin frustrar els seus fills; d'aquesta manera els hi diuen que no seran capaços de resoldre els seus problemes i per això ho fan ells.

☐ Per què serveixen les normes i límits?

- *Protegeixen la vida*: són els semàfors que ens diuen quan passar i quan no.
- *Ens orienten*: són els indicadors de la carretera que ens diuen on ens dirigim.
- *Afavoreixen l'autonomia*: són una brúixola interna que ens ajuda a regular-nos i que ja no es necessitin els adults.
- Preveuen i ens donen seguretat: són experiències que donen tranquil·litat en saber què passarà.
- *Ajuden a la convivència*: són pautes que ens ajuden a adaptar-nos a les necessitats de cada lloc
- *Ajuden a la socialització*: són els deures que hem de respectar si volem que els altres respectin els nostres drets.

☐ Com han de ser les normes?

- Naturals: en funció d'allò que necessita l'infant per la seva edat.
- Clares, concises i precises: hem d'escollir les paraules.
- Efectives: no els hem de repetir constantment. Proposa la següent gradació en les ordres:
 - Amable: "Ordenaràs la teva habitació?"
 - Afirmatiu: "Ordena la teva habitació, si us plau".
 - Imperatiu: "Ordena la teva habitació, ara".
 - Si no ho fa, cal parlar de perquè no ho fa i buscar la manera que ho faci (no repetir "t'he dit 40 vegades que endrecis la teva habitació").
- Raonades: s'han d'explicar. Si les entèn, les incorporarà abans.
- Basades en criteris de bona criança: la norma pot canviar per adaptar-se a les circumstàncies, el criteri no perquè és la justificació.
- Algunes innegociables (perquè són fonamentals i garanteixen la seguretat) i d'altres arbitràries (perquè poden canviar en funció de les necessitats).
- Coherents, motivadores, realistes i aplicables, flexibles i revisables.

☐ Què ens dificulta posar normes?

- La por d'equivocar-nos.
- La nostra manca d'estabilitat emocional (no podem fer-ho a crits o plorant)
- El nostre sentiment de culpa (poc temps que estic amb ell/a).
- La invalidació de com ens van educar a nosaltres (i doncs, com ho faig?)
- La contradicció entre models de qui ens diuen com hem d'ensenyar

☐ Com i quan les hem de posar?

- Amb contenció
- Amb plena consciència
- Amb tendresa i fermesa alhora
- En moments de calma

□ **Decàleg per formar un delinqüent (conseqüències de no posar límits):**

- *Comenci des de la infància donant al seu fill tot allò que li demani. Així creixerà convençut/da de que el món sencer li pertany.*
- *No es preocupi per la seva educació ètica o espiritual. Espera que sigui major d'edat perquè pugui decidir lliurement.*
- *Quan digui paraulotes, rigui-les. Això l'animarà a fer coses més gracioses.*
- *No el reganyi ni li digui que allò que fa està malament. Podria crear-li "complex de culpabilitat".*
- *Reculli tot allò que ell/a deixi per terra. Així s'acostumarà a carregar la seva responsabilitat en els demés.*
- *Deixi que llegeixi tot allò que caigui en les seves mans. Tingui cura que els seus plats i coberts estiguin esterilitzats però no que el seu cervell estigui ple d'escombraries.*
- *Baralli's sovint amb la seva parella en presència del seu fill/a. Així no li farà tant mal el dia en què la família quedi destruïda per sempre.*
- *Doni-li tots els diners que vulgui gastar. No sigui que sospiti que per obtenir-lo cal treballar.*
- *Satisfaci tots els seus desitjos, gustos, comoditats i plaers. El sacrifici i l'austeritat podrien produir-li frustració.*
- *Posi's de part seva en qualsevol conflicte que tingui amb els altres. Pensi que tots tenen perjudicis contra el seu fill i volen fastiguejar-lo.*

L'autora ens recomana les següents lectures:

- CALATAYUD, E. (2007) *Reflexiones de un juez de menores*. Granada, Dauro.
- CORKILLE, D. (1994) *El niño feliz. Su clave psicológica*. Barcelona: Gedisa.
- FABER, A. i MAZLISH, E. (1997). *Cómo hablar para que sus hijos le escuchen y cómo escuchar para que sus hijos le hablen*. Barcelona, Medici.
- GONZÁLEZ, C. (2008) *Ompler'm de petons: Com criar els vostres fills amb amor*. Barcelona, Angle.
- GUTIÉRREZ, C. (2014) *Entrena'l per a la vida*. Barcelona, Plataforma.
- HONORÉ, C. (2008) *Bajo presión*. Barcelona, RBA.
- NITSCH, C. y VON SCHELLING, C. (1998). *Límites a los niños. Cuando y cómo*. Barcelona: Medici.
- THIÓ, C. (2013) *M'agrada la família que m'ha tocat. Educar els fills en positiu*. Vic. Eumo.
- WALSH, D. (2008) *Saber decir "no" a los hijos*. Barcelona, Medici
- WILD, R. (2006) *Libertad y límites. Amor y respeto. Lo que los niños necesitan de nosotros*. Barcelona, Herder.